

वीरस्य भेदने यथाकालं प्रायश्चित्तं कुर्यात् । तत्राप्रायश्चित्त-
प्रकारादि । अग्नेन द्वितीयतृतीययोर्मध्ये द्वयेनान्यतरेण
वा प्रवर्ग्यं चरेत् । तत्र पूर्णाहुतिहोमप्रकारः । संश्रिय-
माणो महावीरो यदि म्रियते तदा प्रायश्चित्तहोमे प्रजा-
पतिदेवता । निष्ठिताभिर्मर्शनादारभ्य अजापयोऽवसेच-
नान्तकाले महावीरभेदने प्रायश्चित्तभेदः । तत्र प्रथमदिने
भेदने प्रा० सविता देवता । द्वितीयेऽहनि भेदे अग्नि-
देवता तृतीयदिने भेदने वायुदेवता ।

अथ प्रवर्ग्याधिकारिणः । आग्निहोमस्याद्यसंस्थानि-
रात्रस्य प्रथमे प्रयोगे न प्रवर्ग्यचरणम् इत्येकः पक्षः ।
विकल्पेन तत्रापि प्रवर्ग्यचरणमिति शास्त्रान्तरम् । सप्रवर्ग्यं
यज्ञे दधिघर्मसम्बन्धिनीतिकर्तव्यता । सपवित्राया-
मग्निहोतृहव्यां दधिघर्मपहणं कुर्यात् । तच्च यथा-
कथञ्चित् स्थावीरुत्तेनैव क्षुचि निनयेत् । प्रक्षरण्याभि-
धारणे अप्यत्र न । ऊतयेष्वस्य “मयि त्वदिति” मन्त्रेण
भक्षणम् । तच्च महाव्रतयोऽङ्गि कर्तव्यम् । दधिभक्षण-
न्तरं चात्राले मार्ज्जनम् । प्रवर्ग्यचरणस्यादौ अन्ते च
शान्तिकाध्यायपाठः । (शान्तिकाध्यायश्च ऋचं वाच-
मित्याद्यध्यायः) । शान्तिकरणद्वयमध्ये हारपिधानोत्तर-
काले आदिमम् । पात्राणामासन्द्यां निधानानन्तर-
मग्निमस्य इति भेदः ।

कातीयमृत्प्राप्तप्रतिपाद्यविषयाश्च विस्तरभयान्नातोक्तास्तत-
एवासेयाः । कात्यायनसंख्यानुक्रमणिकाप्रतिपाद्यविषयाश्च
संख्यानुक्रमणिकाशब्दे वक्ष्यन्ते ।

कात्यायनी स्त्री कतस्य गोत्रापत्यं स्त्री गर्गा० यज् ङोहित-
कतन्ता० षफः पितृत्वात् ङीष् । १ कतगोत्रापत्यस्त्रियाम् ।
पत्न्यां ङीष् । २ कात्यायनवैः पत्न्याम् ३ तत्तुल्य कथा-
यादिवस्त्रधारिण्यामर्द्धवस्त्रायां विधवायां स्त्रियां ४ कल्पभेदे
कतगोत्रोत्पन्नायां दुर्गायां ५ याज्ञवल्क्यविपत्नीभेदे च ।
“याज्ञवल्क्यस्य द्वे भार्ये बभूवतः मैत्रेयो कात्यायनी च
तयोर्है मैत्रेयी ब्रह्मवादिनी बभूव स्त्रीप्रज्ञैव तर्हि
कात्यायनी ” इ० उ० । [यके शिवप्रणीते तन्त्रभेदे ।

कात्यायनीतन्त्र न० ६ त० । कात्यायनीपूजामन्त्रादिविधा-
कात्यायनीपुत्र पु० ६ त० । कार्तिकेये ।

काथक्य पु० स्त्री कथकस्य गोत्रापत्यं गर्गा० यज् । कथकपै-
र्गोत्रापत्ये यूनितु यजन्तत्वात् फक् । काथक्यायन तदीय
युवगोत्रापत्ये । स्त्रियां ङोहितकतान्तादि० षफः पितृत्वात्
ङीष् । काथक्यायनी तद्गोत्रापत्यस्त्रियाम् ।

काथञ्चित्क न० कथञ्चित्+विनयादि० स्वार्थे ठक् तान्तत्वात्
ठस्य कः । कथञ्चिदित्यर्थे ।

काथिक त्रि० कथायां साधु कथादि० ठक् । कथारचनासमर्थे
कादम्ब पु० स्त्री सौ० कदि-षिच्-अभ्वच् । (बालिह्रास) १ हंस-
भेदे स्त्रियां जातित्वेऽपि संयोगोपधत्वाच्च ङीष् किन्तु टाप् ।
तस्य च नीलवर्णत्वम् “कचित् खगानां प्रियमानसानां
कादम्बसंसर्गवतीव पङ्क्तिः” सितसितगङ्गायक्ष्णसंगम-
वर्णने रघुः । तदुच्यते । “कादम्बसंसर्गवती नीलहंससंस्पृष्टा”
मञ्जि० । सुश्रुते हंससारसेलुपक्रमे कादम्बस्य ज्ञवत्वं संव-
चारित्वञ्चोक्ता “रक्तपितृहराः शोताः स्निग्धा दृष्ट्वा मरु-
ज्जितः । स्पृष्टमूलपुरीषाश्च मधुरा रसपाकयोः” इति तेषां
मांसगुणा उक्ताः । २ इत्यौ पु० विश्वः । श्वाणे भेदि० ।
“कादम्बानामेकपातैरवीव्यत्” भाषः । कदम्बे समूहे भवः
अण् । ५ समूहभवे त्रि० । कदम्बस्तेदम् अण् ।
ईकदम्बसम्बन्धिनि त्रि० । “कादम्बमर्द्धैर्द्रुतकेशरश्च” रघुः ।
“कादम्बं नीपकुसुम” मिति मञ्जि० । वस्तुतः कदम्बशब्दस्य
गुणपरत्वे कदम्बमित्येव ह्रस्वपाठः स्यात् दीर्घपाठे तु
कदम्बानां कुसुमानां समूह इत्यर्थेऽण् । इति तस्य
कदम्बसमूहपरतेति बोध्यम् । कदम्ब एव स्वार्थेऽण् । ७
कदम्बदृष्टे पु० “वेत्तकादम्बवत्स्वजनकरम्भमहाकरम्भाः
पञ्च गुणविषाणि” स्यावरविपकीर्त्तने सुश्रु० । स्वार्थे
कन् वाणे हारा० ।

कादम्बर न० कादम्बं लाति प्रकृतित्वेन ला-क लस्य रः । १ ऐक्ष्व-
कुण्डी, तस्य २ विकारे मद्ये च । “निषेव्य मधु साधवाः
सरसमल कादम्बरम्” भाषः । तदुच्यते स्वायां मञ्जिनाद्ये-
नोक्ता व्युत्पत्तिरुक्ता । कादम्बं कदम्बोद्भवं रसं राति
रा-क । तच्चुल्लरसयुक्ते ३ दधिंसरे पु० भेदि० ।

कादम्बरी स्त्री कुत्सितं मलिनमम्बरं यस्य कोः कदादेशः
कदम्बरी लोलाम्बरी बलभङ्गस्तस्य प्रिया अण् । हलि-
प्रियायाम्, सदिरायाम् । अस्यानिरुक्तिर्वलभङ्गप्रि-
यता च हरि० ६८ अ० दर्शिता यथा “अथ सङ्क-
र्षणः स्त्रीमान् विना लक्षणेन वीर्यवान् । चचार तस्य
शिखरे नगस्य नगसन्निभः । प्रफुल्लस्य कदम्बस्य
प्रच्छाये निषपाद ह । वायुना मदगन्धेन वीज्यमानः
सुखेन वै । तस्य तेनानिलौघेन सेव्यमानस्य तत्र वै । मद-
संस्पर्शजो गन्धः संस्पृशन् प्राणसागतः । तृष्णा चैनं
विधेयाशु वारुणोपभवा तदा । शुशोष च सुखं तस्य
मत्तसेवापरेऽहनि । स्मारितः स पुरादृत्तमस्मृतप्राशनं